اللهم انی اعوذ بک من الخبث یا رخدایا بتحقیق من پناه می طلبم بتو از ذکور شیاطین

والخبائث از اناث شیاطین

ولفظ خبث که بسکون دوم مروی است مخفف خبث بضمتین است پس در حقیقت
بمعنی اول است که صحیح است و قیل بمعنی پلیدی و گناه است و قیل الشر و المکروه و الخبائث
بمعنی افعال ذمیمه است و خصال ردیه و موید معنی اول است حدیث مرفوع از زید بن ارقم
که ان هذه الحشوش محتضرة ای تحضرها الشیاطین فاذا اتی احدکم الخلاء
فلیقل اللهم انی اعوذ بک الی آخره و خواندن این دعا نزد جمهور علما در مکانی
که مهیا است برای قضای حاجت پیش از درآمدن آن مکان است و در غیر آن مکان
در وقت شروع کردن بدوامن جامه برزدن است و گفته اند که استعاذه اگر
فراموش کند در وقت پس در دل بگوید نه بر زبان مروی است از ابن عمر که گفته که کان
رسول الله صلی الله علیه وسلم اذا دخل الخلاء قال اللهم انی اعوذ بک من
الرجس النجس الخبث المخبث الشیطان الرجیم رواه الطبرانی و ابن السنی
واذا خرج غفرانک   یعنی در صحیح ابن حبان و در سنن اربعه
و در مصنف ابن ابی شیبه مروی است از حضرت عائشه صدیقه رضی الله عنها که رسول
خدا نزد برآمدن از آب خانه می فرمود غفرانک ای اسألک غفرانک پس لفظ
غفران منصوب است بفعل مضمر و در سؤال مغفرت در وقت خروج دو قول است
اول آنکه تقصیری که از ترک ذکر خدا بزبان آنحضرت شده بسبب خلا شده است تدارک
آن استغفار فرموده اند دوم آنکه تدارک تقصیری است که در شکر نعمت اطعام
و هضم طعام و تسهیل خروج و غیره شده   الحمد لله الذی اذهب عنی
الاذی و عافانی   ای نجات داد از رنج ای ما یؤذینی
کما فی روایة یعنی در سنن نسائی و کتاب عمل الیوم و اللیلة ابن سنی مروی است از

ابوذر

از ابوذر مرفوع و در مصنف ابن ابی شیبه مروی است از قول ابوذر موقوف خواندن
این حمد بعد از برون آمدن از آب خانه که جمیع حمد و ثنا خدای راست که برون برده است
و دور کرده از من فضلات را که بقای آن در معده موجب آزار و هلاکت است
و در صحت و عافیت داشته است مرا از آن فضلات و از انواع بلیات
واذا توضا فلیسم الله   یعنی در سنن ابوداود مروی است از ابوهریره
رضی الله عنه و در سنن ترمذی از سعید بن زید و در سنن ابن ماجه مروی است از
ابوهریره رضی الله عنه و سهل بن سعد و ابوسعید الخدری رضی الله عنه که رسول خدا
فرموده است و نیز که مسلم اراده وضو کند پس باید که بسم الله الرحمن الرحیم بگوید
در ابتدای وضو که از سنن موکده است نزد جمهور و از فرائض است نزد حنابله برای
حدیث لا وضوء لمن لا یذکر اسم الله و نزد جمهور مراد نفی کمال وضو است
ثم یقول اللهم اغفر لی ذنبی و وسع لی فی داری و بارک
لی فی رزقی   یعنی در سنن نسائی و کتاب عمل الیوم و اللیلة ابن سنی
مروی است از ابوموسی اشعری رضی الله عنه که رسول خدا این کلمه را در اثنای توضی
می فرمود بدلیل قوله و اذا فرغ الخ اللهم اغفر الخ بار خدایا بیامرز گناه ظاهر و باطنی
مرا و وسعت و فراخی کن برای من در سرای من در دنیا و در قبر و در آخرت
و برکت و فزونی کن در رزق حسی و معنوی من در دنیا و عقبی ابوموسی گفته
اتیت رسول الله صلی الله علیه وسلم بوضوء فتوضأ فسمعته یقول اللهم
اغفر لی ذنبی الی آخره و مقتضای ظاهر قول ابوموسی فتوضأ فسمعته یقول آنست
که رسول خدا این دعا را بعد از توضی فرموده اند لهذا امام نووی در اذکار گفته است
که در اثنای توضی و بعد از توضی هر دو محتمل است   واذا فرغ من الوضوء

Copyright © King Saud University